

Gudstjänst i Råneå, S:t Petri ev-luth församling och S:t Jakobs ev-luth församling,
den 6 augusti 2006
8:e sön efter Trefaldighet (Falska profeter [liturg. färg: grön])
”**MOTGIFT MOT ORMEN OCH HANS GIFT**”
Predikotext: 4 Mos. 21:4-9.

Bakgrund och Inledning

Vilket djur är det mest otäcka eller äckligaste, som du kan tänka? Jag skulle tro, att orm är tio i topp. Hur många av er tycker inte om ormar? Jag skulle placera dem på första platsen i en avskylista...

Innan jag for till Las Vegas—nästan ett år sen, för att göra pastorspraktiken—ville jag tillförsäkra mig att jag inte åker till en ormvimlade stad... Således frågade jag pastor John Vogt—dåvarande studierektor för våra studier vid Biblicum—om situationen. Han försäkrade mig att det inte fanns många ormar i själva stan, Las Vegas, men på samma gång varnade han mig, att jag kunde vara i fara om jag skulle sticka min hand i varje hål i öknen... Jag följde hans råd och är glad att jag inte såg några ormar under de nio månaderna som jag befann mig i Las Vegas. För min del får ormarna stanna i sina hål också här i Norden och hålla sig borta från våra vägar!

Under de 40 års ökenvandring—som de tog för Israel att nå det förlovade landet, Israel, efter det att de lämnat Egypten—Gud gav en särskild omsorg för Israels folk. Gud hade befriat dem från Egyptens slaveri. Han ledde dem med en eldpelare och moln. Han gav dem manna från himmelen. Han lät inte deras kläder bli utslitna under vandringstiden. Gud gav dem Mose, en from och rättvis ledare, och talade genom honom till dem. Gud utgöt dessa och många, många andra välsignelser över Israel. Oavsett alla dessa välsignelser och Guds närvaro bland dem, israeliterna föll—inte bara en gång, men många gånger!—till otacksamhet och klagande mot Herren och Mose. De otacksamma israeliternas hjärtan bröt ut i löjligen klagande som till exempel: **”Vi kommer ihåg fisken som vi åt fritt och för intet i Egypten, och gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken. Men nu försmäktar vår själ, för här finns inget att se utom detta manna.”**¹ I det syndiga sinnet är det så lätt att vända sakerna upp och ner: det onda börjar se ut som gott och Gud som den onda! Är det inte samma strategi som Satan, den Gamle Ormen², använde också i Edens lustgård? Han ledde Eva till att tvivla på Guds ord och hävdade att Gud nekade Adam och Eva något gott, när Han hade förbjudit dem att äta frukten av trädet som var i mitten av lustgården... Rent gift var hans råd! Fortfarande idag lider vi av de konsekvenser som kom genom detta ormbett!

Överskriften för dagens predikan är: *”Motgift mot Ormen och hans gift”*. Vi ska se hur *”Synden orsakar lidande”* och hur *”Den lidande Guden ger oss liv”*.

1 4 Mos 11:5,6.

2 Upp 12:9.

1. Synden orsakar lidande

Vad har hänt med oss?! Vi är inte fullkomliga även om Gud skapade människan i början att vara fullkomlig. I stället för att bli andligt, psykiskt och fysiskt obefläckta och fullkomliga lider vi av huvudvärk, cancer, övervikt, kämpar med ekonomiska problem eller girighet och avundan i våra hjärtan och många, många andra svårigheter. Men vi är inte de första som har problem. Det dödliga giftet—synden—har blivit injicerade i hela människosläktet genom den Gamle Ormen, när han, Satan, fick Adam och Eva att synda. Arvsyndens gift, som är den ärvda syndigheten som vi alla har fått genom våra föräldrar, flyter fortfarande i våra åder.

Människorna som vi möter i vårt text är nästan alla från generationen som var född i öknen. Den första generationen hade dött under de åren i öknen. När Israels folk var tvungna att börja resan runt Edom—vilken skulle göra deras vandring ännu längre—för att nå det lovade landet **”blev folket otåligt”** (v.4). De **”talade mot Gud och mot Mose och sade: ”Varför har ni fört oss upp ur Egypten så att vi måste dö i öknen? Här finns ju varken bröd eller vatten, och vår själ avskyr den eländiga mat vi får!”** (v.5) Även om största delen av dåvarande folket aldrig hade varit fysiskt i Egypten hade de lärt från sina föräldrar klagandets mönster. Föräldrarna är de mest inflytelserika människor för sina barn. När vi vet detta, skulle vi inte låta vår otålighet bryta ut framför våra barn på ett negativt sätt. Vi borde inte klaga på livets svårigheter eller klaga på våra andliga ledare—pastorerna och de som leder församlingen—och ännu mindre HERREN med ett bittert hjärta. Det finns ingen plats för kritik emot Gud, men det kan finnas några gånger plats för positiv och konstruktiv eller uppbygglig kritik i församlingen och kyrkan. När detta är fallet, då vill vi inte göra det på samma sätt som Israel gjorde, utan vi vill göra det med kärlek och ödmjukhet. Vi vill minnas tonen som vår Frälsare har givit oss: **”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv”**³.

Bibeln berättar för oss att varje sjukdom och allt lidande inte är en direkt orsak av någon särskild synd. Detta är sant från den synvinkeln att Gud är inte på jakt efter att straffa oss för alla våra synder med ett specifikt straff. Gud är inte karma och karma är inte Gud! Om Gud skulle straffa oss genast för alla våra synder som vi har gjort, skulle vi inte vara här idag. När Israels folk gjorde en uppror mot Gud och Mose **”sände HERREN giftiga ormar bland folket, och de bet folket och många i Israel dog.”** (v.6) *’Hur kan Gud vara så grym och obarmhärtig?’* kan någon fråga. Men låt oss titta på situationen lite närmare och från lite större perspektiv. Först ska vi minnas, att vi talar om Gud den Allsmäktige! Om Han skulle vilja, skulle Han kunna röra bara sitt lillfingret och ”puff”—jorden skulle vara borta! Den Guden—som vi talar om—är också en helig Gud som hatar synd. Han skulle ha kunnat låta människorna dö genast och skicka dem direkt till helvetets eviga lågor—men det gjorde Han inte! I stället **”sände HERREN giftiga ormar bland folket”** (v.6). Mose använde här Guds egennamn JHWH, Jahve, som är översatt i våra Biblar ”HERRE” med stora bokstäver. Detta är namnet som Gud uppenbarade för Mose och som är associerat med Guds godhet och nåd.⁴ Gud ville inte att israeliterna skulle bli totalt utplånade; i stället ville Han att de skulle ångra sig och vända tillbaka till Honom. Synd är skadligt för oss. Genom att synda strider vi emot Guds vilja och den Helige Ande i oss. Genom att synda skadar vi egentligen oss själva på det värsta sättet. Synden kan se ut som behaglig och god, men i slutet är den bitter och dödar oss. Straffet för synden—alla synder! även de små synderna—är en evig förbannelse från Guds nåd i helvetet. Gud kallar oss till förbättring och omvändelse genom Hans godhet, långmodighet och tålmod, men några gånger måste Han använda den hårda vägen så att vi inte helt och hållet förstör oss själva med våra egna synder. Man skulle kunna kalla det som en tuff kärlek. Gud kallade Israels folk till förbättring genom att sända giftiga ormar bland dem. Många israeliter dog, men HERREN förintade inte hela folket.

3 Luk. 10:27.

4 2 Mos. 33:19.

Den Gamle Ormens bett—hans frestelse i Edens lustgård—drog lidanden och döden till människornas värld. Därför att arvsynnen har kommit till alla människor, som är född av man och kvinna, har vi alla fötts andligt döda till denna världen. På grund av synden är vi också utsatta för den kroppsliga döden. Om tron på Kristus inte förändrar situationen slutar den obotfärdiga syndarens liv på det mest förskräckliga sätt med evigheten i helvetet. Men synden orsakar lidande också för de troende här i världen. Det kontinuerliga kriget mellan köttet och anden, den nya människan och den gamla människan i oss, och **”den ondes alla brinnande pilar”**⁵ gör att vårt liv i tron är ett fortlöpande krig. Javist det är sant, att **”han som är i er är större än den som är i världen”**⁶, men ändå känner vi det andliga krigets hetta. Trots allt vittnar lidandet också om Guds nåd. Gud använder lidande för att stärka vårt tro. Det kan hända att någon gång ser Han att det bästa för oss är att påminna oss genom lidandet, att Han är bättre än världen; att vi i verkligheten inte har någon orsak att bli otåliga på den vägen Han har valt för oss, så som israeliterna gjorde. Ormarna, lidanden och döden bland Israels folk ledde till att de ångrade sig, gjorde bot och bättring. De sade: **”Vi har syndat genom att vi talade mot HERREN och mot dig. Bed till HERREN att han tar bort dessa ormar från oss.” Och Mose bad för folket.**” (v.7)

2. Den lidande Guden ger oss liv

Innan vi fortsätter vill jag att vi ska stanna för en stund och tänka: *Vem är det som egentligen lider mest för våra syndernas skull? Vad skulle kunna orsaka mer sorg och lidande i en förälders kärleksfulla hjärta än att deras barn överger dem? Adam och Eva övergav sin Fader och Skapare genom att lyda Satan-Ormen i stället för Gud. Förbannelsen föll över hela mänskligheten. Det skulle ha varit helt rättfärdigt och rättvist om Gud skulle ha lämnat oss till mörkret, men det gjorde Han inte! Han är rättfärdig, men Han är också kärlek! Hans kärlek ledde Honom att offra sin egen Son, Jesus Kristus. Han, vår Frälsare, led här på jorden i livet, bar våra synder på Golgatas kors och dog för att försona hela världens syndaskuld! **”Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud.”**⁷ Guds Son led*

helvetets plågor på Golgata kors på grund av synderna—inte Hans egna synder, men världens synder. Ja, Han bar och led straffet för alla synder—de så kallade små synderna likaså som de gömda synderna och också de stora och fula synderna. Detta ger oss tröst idag och för hela evigheten! Dina och mina synder är verkligen och fullständigt förlåtna! Tänk vilken Gud vi har! Han har gjort allt färdigt. Profeten Jesaja talade om Kristus när han sade: **”Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.”**⁸

Israels barn hade återigen rest sig mot HERREN. Detta måste ha skapat lidande i Han kärleksfulla hjärta mer än vi kan tänka. Men nu hade de gjort bot och bättring, de hade ångrat sig och bett om förlåtelse. **”HERREN sade till Mose: ”Gör dig en orm och sätt upp den på en påle. Den som har blivit ormbiten och ser på den skall leva.”**” (v.8) Hur stor är vår Guds och vår Frälsares barmhärtighet! Han förintade inte folket som hade förtjänat att bli fullständigt utrotad från jordens

5 Ef. 6:16.

6 1 Joh. 4:4b.

7 2 Kor. 5:21.

8 Jes. 53:5.

yta! ”Mose gjorde då en kopparorm och satte upp den på en påle. Om någon blev biten av en orm, fäste han blicken på kopparormen och fick leva.” (v.9) Nu hade de ett motgift mot ormbetten. Motgiftet mot det andliga giftet, vilket är synden, finns hos Gud. Se upp till Gud och Hans hjälp! Kopparormen var en bild eller illustration om en mycket större verklighet, som är fullbordad i Kristus. Jesus själv sade: ”Och liksom Mose upphöjde ormen i öknen, så måste Människosonen bli upphöjd, för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv.”⁹ Motgiftet mot Satan-Ormen och hans gift är endast i Kristus. I sitt kärlek skyndade Gud att hjälpa oss. Gud själv var färdig att lida för vår skull, så att vi får ha det eviga livet. Varför är himmelrikets portar öppna för oss? Därför att den lidande Guden ger oss liv genom tron på Kristus Jesus! Även det är trösterikt att veta, att Han, vår Frälsare Jesus Kristus, är färdig att använda sin käpp och sin stav om det är nödvändigt när Han vägleder oss här på jorden.¹⁰

Avslutning

Såsom solen sken på kopparormen och uppenbarade källan för tillfrisknandet från ormbetten, så uppenbarar också vi och visar den egentliga motgiftet mot synd och den eviga döden för människor som är bitna av Satan och förgiftad med hans lögner, när vi predikar den korsfäste Kristus. Må Gud låta sitt ljus skina genom oss och må Kristi kors alltid bli predikad bland oss, Hans barn, så att vi kan stå fasta i tron och kämpa emot frestelserna. Må Han låta det uppfriskande Kristi ljus nå genom oss de som fortfarande vandrar omkring, lider och dör av Satans bett så att också de må ha liv och evig glädje i Kristus, vår Frälsare och Frigörare!

Amen!

den 27 maj 2006
teol. stud. Jan-Erik Tiri

⁹ Joh. 3:14,15.

¹⁰ Ps. 23:4.